

SHËRBESA E MBRËMËSORES

Dera e Bukur hapet, prifti qëndron përpara altarit me temjanicën dhe dhiaku me orarin.

Dhiaku: Beko, o Zot.

Kur ka agripni:

Prifti: Lavdi Trinisë së shenjtë, dhe të njëqenshme, dhe jetëbërëse, dhe të pandarë, gjithnjë; tani e përherë e në jetë të jetëve.

Psaltët: Amin.

Kur nuk ka agripni:

Prifti: I bekuar është Perëndia ynë gjithnjë; tani e përherë e në jetë të jetëve.

Psaltët: Amin.

Dhe prifti qëndron përpara Derës së Bukur pa kalimaf dhe lexon pa zë uratat e mbrëmjes.

Urata I: O Zot i dhembshur dhe përdëllyes, zemërgjërë dhe i shumë mëshirshëm dëgjo faljen tonë, dhe vëri re zërit të lutjes sonë. Bëna shenjë për të mirë, prina në rrugën tënde që të ecim në të vërtetën tënde; ngazëllo zemrat tona që t'i kemi frikë emrit tënd të shenjtë; se Ti je i madh dhe bën vepra të çuditshme; Ti je Perëndia i vetëm, dhe ndër perënditë s'ka tjetër të ngjashëm me Ty, o Zot; i fortë në mëshirë dhe i mirë në fuqi, për të ndihmuar dhe ngushëlluar dhe shpë-

tuar gjithë ata që shpresojnë në emrin tënd të shenjtë. Se Ty të përket tërë lavdia, nderimi dhe adhurimi, Atit e Birit edhe Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë e në jetë të jetëve. Amin.

Urata II: O Zot, mos na qorto me zemërimin tënd, as mos na dëno me mërinë tënde, po tregohu ndaj nesh simbas butësisë sate, o mjek dhe shërues i shpirttrave tanë. Prina në liman të dëshirës sate. Ndricho sytë e zemrave tona, për njohjen e së vërtetës sate; dhe dhurona pjesën e ditës që mbetet edhe tërë kohën e jetës sonë me paqe dhe të pamëkatshme, me ndërmjetimet e Hyjlindëses së shenjtë dhe të gjithë shenjtorëve. Se yti është pushteti dhe jotja është mbretëria dhe fuqia dhe lavdia e Atit, e Birit dhe e Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë dhe në jetë të jetëve. Amin.

Urata III: O Zot, Perëndia ynë, kujtona ne shërbëtorët e tu mëkatarë dhe të pavlefshëm, kur thërresim emrin tënd të shenjtë dhe mos na turpëro në pritjen e mëshirës sate, po falna, o Zot, gjithë ato që lypim për shpëtim dhe bëna të denjë që të duam dhe të të kemi frikë me gjithë zemrën tonë dhe të bëjmë në çdo gjë dëshirën tënde. Se Ti je Perëndi i mirë dhe njeridashës dhe Ty ta drejtojmë lavdinë, Atit, e Birit edhe Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë e në jetë të jetëve. Amin.

Urata IV: Ti që himnohesh nga fuqitë e shenjta me himne të pareshtura dhe me dhoksologji të papushuara, mbush gojën tonë me lavdinë tënde që të madhërojmë emrin tënd të shenjtë; dhe jepna pjesë dhe vend me të gjithë ata që të kanë frikë me të vërtetë dhe ruajnë porosinë e Tua, me ndërmjetimet e Hyjlindëses së shenjtë dhe të gjithë shenjtorëve të tu. Se Ty të përket tërë lavdia, nderimi dhe adhurimi, Atit, e Birit edhe Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë e në jetë të jetëve. Amin.

Urata V: O Zot, o Zot, Ti që përmban gjithësinë në pëllëmbën tënde të pastër, që tregohesh zemërgjërë për ne të gjithë dhe të vjen keq për ligësinë tona, sill ndërmend përdëllimet e Tua dhe mëshirën Tënde; hidh syrin mbi ne me mirësinë Tënde dhe jepna që me hirin Tënd të shpëtojmë edhe në pjesën tjetër të ditës së sotme nga kurthet e ndryshme të të ligut; dhe me hirin e Shpirtit Tënd të Tërëshenjtë, ruajna jetën tonë të paprekur nga synimet e liga. Me mëshirën dhe njeridashjen e Birit tënd të vetëmlindur me të cilin je i bekuar, bashkë

me Shpirtin Tënd të Tërëshenjtë, të mirë dhe jetëbërës, tani e përherë e në jetë të jetëve. Amin.

Urata VI: O Perëndi i madh dhe i çuditshëm, Ti që drejton gjithësinë me mirësi të patreguar dhe përkujdesje të pasur, Ti që na dhurove të mirat e dheshme dhe që na sigurove mbretërinë e premtuar me anën e të mirave që na ke falur gjer tani; Ti që na ndihmove t'i shman-gemi çdo të keqeje gjatë pjesës së kaluar të ditës së sotme, dhurona që edhe pjesën tjetër ta kalojmë pa njollë, para lavdisë sate të shenjtë që të të himnojmë Ty, Perëndinë tonë të vetmin të mirë dhe njeridashës. Se Ti je Perëndia ynë dhe Ty ta drejtojmë lavdinë, Atit, e Birit edhe Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë e në jetë të jetëve. Amin.

Urata VII: O Perëndi i madh dhe i lartë, që Ti vetëm ke pavdekësi, që banon në dritën e paafruar; që bëre tërë krijesën me urtësi; që bëre ndarjen midis dritës dhe errësirës; që vure diellin për të zotëruar ditën, dhe hënën e yjet për të zotëruar natën; që na bëre të denjë ne mëkatarët të arrijmë edhe në këtë orë përpara fytyrës sate në rrëfim, dhe të të sjellim lavdërimin mbrëmësor. Po Ti, o Zot njeridashës, drejtoje lutjen tonë si temjam përpara teje dhe prite si erë të këndshme; dhe falna këtë mbrëmje dhe natën që vjen me paqe. Vishna me armë drite. Shpëtona nga frika e natës dhe nga çdo gjë që ecën në errësirë; dhe gjumin që na e dhurove, për çlodhje në dobësinë tonë, falna të lirë çdo fantazi djallëzore. Po, o Zot i të gjithave, dhurues i të mirave, jepna që edhe natën në shtratet tona, me dhimbje shpirtërore të kuj-tojmë emrin tënd, dhe të ndriçuar prej kujtimit të porosive të Tua të ngrihemi me ngazëllim shpirti për të lavdëruar mirësinë Tënde, duke i parashtruar falje dhe lutje mëshirës Sate për mëkatët tona dhe të të gjithë popullit Tënd; mbi të cilin hidh syrin me ndërmjetimet e Hyjllindëses së Shenjtë. Se Ti je Perëndi i mirë dhe njeridashës dhe Ty ta drejtojmë lavdinë, Atit, e Birit edhe Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë e në jetë të jetëve. Amin.

Në këtë kohë:

Lexuesi

(Anagnosti): Ejani t'i falemi e t'i biem ndër këmbë Perëndisë, Mbretit tonë.

Ejani t'i falemi e t'i biem ndër këmbë Krishtit, Perëndisë dhe Mbretit tonë.

Ejani t'i falemi e t'i biem ndër këmbë vetë Krishtit, Perëndisë dhe Mbretit tonë.

Psalmi 103:

Beko Zotin, o shpirti im.

O Zot Perëndia im fort u madhështove; je veshur me lavdi e me madhështi.

Ti që hedh përmbi vete dritën posi rrobe; ti që shtrin qiellin posi kurtinë. Ti që mbështet mbi ujërat ndërtesat e tua të larta.

Ti që përdor retë per ngjitjen tënde; që ecën mbi fletët e erërave. Ti që bën erërat lajmëtarë të tu dhe flakën e zjarrit shërbyes të tu. Ti që vendos dheun mbi themelet e tij të sigurta që të mos tundet në jetë të jetëve.

E mbështolte atë me avushë, si me rrobe; ujërat qëndrojnë mbi malet. Prej qortimit tënd ikin; prej zërit të bubullimës sate tërhiqen të trembura.

Ngrihen malet, shtrihen fushat, në vendin që u caktove.

U vure kufi ujërave që nuk do ta kapërcejnë, as do të kthehen për të mbuluar dhenë.

Ti që dërgon burime ndër përrenjtë, përmes maleve kalojnë ujëra. Pinë ujë gjithë egërsirat e fushës; gomarët e egër presin që të shuajnë etjen e tyre.

Pranë atyre rrinë shpendët e qiellit, përmes degëve dëgjohet zëri i tyre. Ti vadit malet prej vendeve të tua të larta; nga fruti i punëve të tua nginjet dheu.

Ti që bën të mbijë bar për kafshët dhe barishte për shërbim të njeriut, që të nxjerrë ushqimin nga toka: verën që gëzon zemrën e njeriut, vajin që i ndriçon faqen dhe bukën që forcon zemrën e njeriut. Nginjen drutë e fushës dhe dëllinjat e Livanit që mbolle.

Atje ngrenë zogjtë çerdhe, banesa e shtergut qëndron më lart se ato. Malet e lartë janë për drerët, shpellat janë strehë për lepujt.

Bëre hënën për motet, dielli njeh të perënduarit e tij.

Përhap errësirën dhe bëhet natë, gjatë së cilës bredhin tërë egërsirat e pyllit.

Luanët ulërijnë për të gjuajtur dhe për të kërkuar nga Perëndia ushqimin e tyre.

Lind dielli e mblidhen, dhe nëpër strofkat e tyre shrihen.

Del njeriu në punën dhe në mundimin e tij gjer në mbrëmje.

Sa madhështore janë veprat e tua, o Zot, të gjitha i ke bërë me urtësi; dheu është plot me krijesat e tua.

Ja deti i madh e i gjërë; atje janë shtërpinj të panumërt, qenie të gjalla të vogla e të mëdha.

Atje kalojnë lundra; atje është dragoi që krijove për të luatjur në të.

Të gjitha presin prej teje që t'u japësh ushqimin në kohë; atë që u jep e mbledhin.

Me të hapur ti dorën të gjitha mbushen me të mira; me të kthyer ti fytyrën në anën tjetër, ato tronditen.

Kur ti u merr frymën ato vdesin dhe rikthehen në baltën e tyre.

Kur dërgon frymën tënde, ndërtohen dhe përtërit faqen e dheut.

Lavdia qoftë e Zotit për jetë.

Zoti ngazëllohet për veprat e tij.

Ti që shtie sytë mbi dhenë dhe e bën të dridhet; Ti prek malet edhe nxerrin tym.

Kur i shtie sytë mbi dheun, e bën që të dridhet, kur prek malet, nxjerrin tym.

Do t'i këndoje Zotit sa të rroj, do t'i psal Perëndisë tim sa të jem gjallë. Shprehjet e mia qofshin të ëmbla për të dhe unë do të ngazëllohem më Zotin.

U shofshin mëkatarët dhe të paligjëtët prej dheut, në mënyrë që të mos jenë më.

Beko Zotin, o shpirti im.

Dielli njih të perënduarit e tij.

Ti përhap errësirë dhe bëhet natë.

Sa madhështore janë veprat e tua, o Zot, të gjitha i ke bërë me urtësi.

Lavdi Atit ë Birit edhe Shpirtit të Shenjtë. Tani e përhere e në jetë të jetëve. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia. Lavdi më Ty, o Perëndi (*tri herë*). O Zot, shpresa jonë, lavdi më Ty.

Pasi mbarohet psalmi 103 dhiaku del nga dera e veriut, qëndron përpara Derës së Bukur dhe thotë paqësoret. Në mungesë të dhiakut, i thotë prifti përpara Tryezës së shenjtë.

Dhiaku: Me paqe le t'i lutemi Zotit.

Psaltët: Mëshiro, o Zot.

Dhiaku: Për paqen që lartazi, dhe për shpëtimin e shpirttrave tanë, le t'i lutemi Zotit.

Psaltët: Mëshiro, o Zot.

Dhiaku: Për paqen e tërë botës, qëndrimin e mirë të Kishave të shenjta të Perëndisë, dhe për bashkimin e të gjithëve, le t'i lutemi Zotit.

Psaltët: Mëshiro, o Zot.

Dhiaku: Për këtë shtëpi të shenjtë dhe për ata që hyjnë brenda në të me besë, shpresëtari dhe frikë Perëndie, le t'i lutemi Zotit.

Psaltët: Mëshiro, o Zot.

Dhiaku: Për Kryepiskopin (*ose* episkopin) tonë (*Aksh*), të nderuarën presviteri, për dhiakonatin më Krishtin, dhe për tërë klerin dhe popullin, le t'i lutemi Zotit.

Psaltët: Mëshiro, o Zot.

Dhiaku: Për kombin shqiptar, Presidentin e Republikës, Qeverinë, ushtrinë dhe gjithë popullin, le t'i lutemi Zotit.

Psaltët: Mëshiro, o Zot.

Dhiaku: Për këtë qytet (*ose* Manastir të shenjtë), çdo qytet dhe vend dhe për ata që banojnë ndër to me besë, le t'i lutemi Zotit.

Psaltët: Mëshiro, o Zot.

Dhiaku: Për erëra të mira, begati të pemëve të dheut, dhe për kohë me paqe, le t'i lutemi Zotit.

Psaltët: Mëshiro, o Zot.

Dhiaku: Për ata që lundrojnë, që udhëtojnë, për të sëmuret, vuajtësit, robërit, dhe për shpëtimin e tyre, le t'i lutemi Zotit.

Psaltët: Mëshiro, o Zot.

Dhiaku: Që të shpëtojmë prej çdo hidhërimi, zemërimi rreziku dhe nevoje, le t'i lutemi Zotit.

Psaltët: Mëshiro, o Zot.

Dhiaku: Përkrahna, shpëtona, mëshirona dhe ruajna, o Perëndi me hirin tënd.

Psaltët: Mëshiro, o Zot.

Dhiaku: Të Tërëshenjtën, të pacënuarën, të përmbibekuarën, të lavdëruarën Zonjën tonë Hyj lindëse dhe gjithmonë Virgjërën Mari, bashkë me gjithë shenjtoret, duke e kujtuar, veten tonë dhe njeri-tjetrin dhe gjithë jetën tonë, Krishtit Perëndisë, le t'ia parashtrojmë.

Psaltët: Ty, o Zot.

Prifti: *(me zë të lartë)* Se Ty përket tërë lavdia, nderimi dhe adhurimi, Atit, e Birit edhe Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë e në jetë të jetëve.

Psaltët: Amin.

Pastaj në qoftë se është e shtunë mbrëma lexohet kathizma e parë e psaltrit «Lum ai njeri». Për çdo ditë tjetër lexohet kathizma e ditës. Pas kathizmës dhiaku ose, në mungesë të tij, prifti thotë:

Dhiaku: Përsëri dhe përsëri me paqe, le t'i lutemi Zotit.

Psaltët: Mëshiro, o Zot.

Dhiaku ose

Prifti: Përkrahna, shpëtona, mëshirona, dhe ruajna, o Perëndi, me hirin tënd.

Të Tërëshënjtën, të pacënuarën, të permbibekuarën, të lavdëruarën Zonjën tonë Hyj lindëse dhe gjithmonë Virgjërën Mari, bashkë me gjithë shenjtoret, duke e kujtuar, veten tonë dhe njeri-tjetrin dhe gjithë jetën tonë, Krishtit Perëndisë le t'ia parashtrojmë.

Psaltët: Ty, o Zot.

Prifti: *(me zë të lartë)* Se yti është pushteti dhe jotja është mbretëria dhe fuqia dhe lavdia, e Atit, e Birit edhe Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë e në jetë të jetëve.

Psaltët: Amin.

Pastaj psalet «O Zot, thirra te Ty *me troparet e tij të ditës sipas tingullit që të rastisë. Kur psalet* «Le të drejtohet falja ime si temjam» *dhiaku merr temjanicën dhe temjanis Hieroren dhe kishën pasi më parë kërkon bekimin e priftit.*

Dhiaku: Beko, o Zot, temjamin.

Prifti: Temjam po të blatojmë, o Krisht Perëndi, si erë kundërmimi shpirtëror, të cilën pasi ta pranosh në altarin tënd përmbiqiellor, dërgona si shpërblim hirin e shpirtit tënd të tërëshënjtë.

Në mungesë dhiaku, temjanisjen e bën prifti.

Psaltët psalin psalmin 140:

O Zot, thirra te Ty, dëgjomë, dëgjomë, o Zot. O Zot, thirra te Ty, dëgjomë, vëri re zërit të lutjes sime; kur thërres te Ty, o Zot, dëgjomë. Le të drejtohet lutja ime si temjam përpara teje; ngritja e duarve të mia si therore e mbrëmshme. O Zot, dëgjomë.

Vëri roje gojës sime, o Zot; dhe derë si gardh buzëve të mia.

Mos ma ler zemren të rrëshqasë në fjalë të këqia për të arsyetuar mëkatet. Bashkë me njerëz që bëjnë paudhësi dhe të mos kem lidhje me vepra të zgjedhura prej tyre.

I drejti më dënon dhe më qorton nga mëshira, por vaj mëkatari mos leftë kryet tim. Se unë lutem edhe kur ata duken të lumtur; u përmbysshin si prej shkëmbi udhëheqësit e tyre.

Do të dëgjojnë thëniet e mia se janë të ëmbla. Si një brazdë që çahet në tokë, le të shpërndahen eshtrat e tyre pranë ferrit.

Se tek ty, o Zot, janë sytë e mi, tek ty, o Zot, kam shpresuar, mos e prish shpirtin tim.

Ruajmë prej kurthit që më ngritën, dhe prej skandaleve të atyre që bëjnë paudhësira.

Do të bien fajtorët në rrjetat e ngritura prej tyre, ndërsa mua ruajmë gjersa të kaloj.

Psalmi 141

Me zërin tim i thirra Zotit, me zërin tim iu luta Zotit.

Do të derdh përpara tij lutjen time; përpara tij do të rrëfej hidhërimin tim.

Kur ishte duke m'u shterur fryma, ti njohe udhët mia.

Në këtë rrugë që ecja, më ngritën fshehurazi kurth.

Shtija sytë djathtas dhe vështroja, por askush s'më njihte.

Humbi çdo strehë shpëtimi për mua, dhe s'ka kush kujdeset për shpirtin tim.

Te ty thirra, o Zot, dhe thashë: Ti je shpresa ime, Ti je përkrahja ime te dheu i të gjallëve.

Vëri veshin lutjes sime, se jam i munduar fort.

Shpëtomë prej ndjekësve të mi, se janë bërë më të fortë se unë.

Psaltët këndojnë stihirat duke u vënë përpara këto vargje:

Kur janë dhjetë:

Nxirr shpirtin tim prej burgut që të lavdërojë emrin tënd.

Të drejtët do të më kërkojnë kur të më shpërblesh.

Kur janë tetë:

Psalmi 129

Nga thellësitë e shpirtit thirra më ty, o Zot, o Zot, dëgjo zërin tim.

Veshët e Tu le t'i venë re zërit të lutjes sime.

Kur janë gjashtë:

Po të vesh re paudhësitë, o Zot, o Zot, kush ka për të mbetur? por pranë teje është ndjesa.

Për emrin tënd të prita, o Zot; shpirti im priti fjalën tënde; shpirti im shpresoi më Zotin.

Kur janë katër:

Nga roja e mëngjesit gjer natën, nga roja e mëngjesit, le të shpresojë Izraeli më Zotin.

Se pranë Zotit është përdëllimi dhe pranë tij shpërblimi i shumtë dhe ai do ta çlirojë Izraelin nga të gjitha paudhësitë e tij.

Psalmi 116

Lavdëroni Zotin gjithë kombet, lavdërojeni gjithë popujt.

Se i madh është përdëllimi i Tij mbi ne dhe e vërteta e Zotit mbetet në jetë.

Lavdi Atit...

Tani e përherë...

Kur shenjt i ditës ka në mbrëmësore «Lavdi» (dhoksastikon) të veten, gjashtë stihira të ngjalljes psalen nga Oktoihu dhe katër të shenjtit të ditës. Lavdi (dhoksastikon) e shenjtit. Tani... Hyjlindësorja (Theotoqion) e Oktoihut. Kur shenjt i nuk ka lavdi të tijën shtatë stihira psalen nga të ngjalljes dhe tri të shenjtit. Lavdi... dhe Tani... Hyjlindësorja e tingullit. Kur psalet «Lavdi... dhe Tani...» prifti merr Fellonin, e bekon dhe e puth dhe duke u veshur thotë:

Le t'i lutem, Zotit.

Priftërinjtë e tu, o Zot, do të vishen me drejtësi dhe oshënarët e tu do të ngazëlohen me ngazëllim. Gjithnjë; tani e përherë e në jetë të jetëve. Amin.

Dhiaku merr temjanicën, del jashtë bashkë me priftin nga dera e veriut me manal përpara, dhe venë e qëndrojnë në vendin e caktuar. Gjatë hyrjes prifti thotë uratën e hyrjes:

Prifti: *(pa zë)* Në mbrëmje, në mëngjes dhe në drekë, të lavdërojmë, të bekojmë; të falenderojmë dhe të lutemi, o Zot i të gjithave, o Zot njeridashës. Drejtoje faljen tonë si temjam përpara teje, dhe mos i ler zemrat tona të rrëshqasin në fjalë ose në mendime të këqia, por shpëtona nga gjithë ata që gjuajnë shpirtrat tane; se tek Ti, o Zot, o Zot, janë sytë tanë dhe më Ty shpresuam; mos na turpëro, o Perëndia ynë.

Se Ty të përket tërë lavdia, nderimi dhe adhurimi, Atit, e Birit edhe Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë e në jetë të jetëve. Amin.

Dhiaku i jep priftit Ungjillin e shenjtë dhe prifti e puth. Pastaj dhiaku i thotë priftit duke treguar drejt Lindjes me Orarin.

Dhiaku: Beko, o Zot, Hyrjen e shenjtë.

Prifti *(pa zë duke bekuar hyrjen):* E bekuar është hyrja e shenjtoreve të tu, gjithnjë; tani e përherë e në jetë të jetëve.

Dhiaku: Amin.

Dhiaku ose prifti duke bërë shenjën e kryqit me temjanicë, dhe duke ngritur temjanicëm, deri në kryet e tij thotë:

Prifti ose dhiaku:

(me zë) Urtësi, drejt.

Prifti: O Iisu Krisht, dritë gazmore e lavdisë së shenjtë të Atit të pavdekshëm qiellor, të shenjtë e të lumtur, si arritëm në perëndimin e diellit dhe pamë dritën e mbrëmjes, himnojmë, Atin, Birin dhe Shpirtin e Shenjtë, Perëndinë. Ti meriton në çdo kohë të himnohesh me zëra të mbara, o Bir i Perëndisë, që jep jetë; prandaj bota të lavdëron.

Kur psaltët arrijnë tek fjalët «si arritëm në perëndimin e diellit...» dhiaku duke temjanisur fronin arkieratik dhe ikonat despotike hyn në Hierore; që andej temjanis priftin që është duke ardhur. Edhe kur psaltët arrijnë tek fjalët «Atin, Birin dhe Shpirtin e Shenjtë, Perëndinë...», prifti hyn në Hierore duke u përkulur në fronin arkieratik.

Dhiaku, duke qëndruar para Derës së Bukur, thotë:

Dhiaku ose

prifti: Paravargu i mbrëmjes.

Të dielën mbrëma, T.T.IV

Psaltët: Ja tani bekoni Zotin, gjithë ju shërbëtorët e Zotit (*tri herë*).

Vargu: Qëndroni në shtëpinë e Zotit, në oborret e shtëpisë së Perëndisë sonë.

Të hënën mbrëma T.IV

Zoti do të më dëgjojë kur do t'i thërres (*tri herë*).

Vargu: Kur të thërrisja më dëgjove, o Perëndi i drejtësisë sime, thë më bërë të gjërë në hidherimin tim.

Të martën mbrëma, T.I.

Mëshira jote, o Zot, do të më shoqërojë tërë ditët e jetës sime (*tri herë*).

Vargu: Zoti më kullot dhe asgjë nuk do të më mungojë; në vend bari të njomë, atje më strehoi.

Të mërkurën mbrëma, T.T.I:

Shpëtomë, o Perëndi, me emrin tënd dhe gjykomë me fuqinë tënde (*tri herë*).

Vargu: Dëgjo faljen time, o Perëndi, veru veshin fjaleve të gojës sime.

Të enjten mbrëma, T.T.II

Ndihma ime është prej Zotit, që krijoi qiellin edhe dheun (*tri herë*).

Vargu: Ngrita sytë e mi ndër malet prej nga do të vijë ndihma ime.

Të premtën mbrëma, T.i rëndë

O Perëndi, Ti je përkrahësi im, mëshira jote do të më arrijë (*tri herë*).

Vargu: Shpëtomë nga armiqtë e mi, o Perëndi, dhe më çliro prej atyre që ngriten kundër meje.

Të shtunën mbrëma, T.T.II

Zoti mbretëroi, u vesh me hijeshi (*tri herë*).

Vargjet: Zoti u vesh dhe u ngjesh me fuqi.

Sepse i dha fuqi botës e cila nuk do të lëkundet.

Në këtë kohë prifti kthehet nga parëndimi dhe pret mbarimin e paravargut. Pas paravargut thuhet profecitë në rast se ka. Dhiaku dhe në mungesë të tij prifti thotë këtë lutje të gjatë (ektenis):

Dhiaku: Le të themi, të gjithë, me tërë shpirtin dhe me tërë mendjen tonë, le të themi.

Psaltët: Mëshiro, o Zot (*tri herë*).

Dhiaku: O Zot, i gjithëpushtetshëm, Perëndia i etërve tanë, të lutemi, dëgjo e mëshiro.

Psaltët: Mëshiro, o Zot (*tri herë*).

Dhiaku: Mëshirona, o Perëndi, si pas mëshirës sate së madhe, të lutemi, dëgjo e mëshiro.

Psaltët: Mëshiro, o Zot (*tri herë*).

Dhiaku: Lutemi edhe për të krishterët shpresëtarë dhe orthodhoksë.

Psaltët: Mëshiro, o Zot (*tri herë*).

Dhiaku: Lutemi edhe për Kryepiskopin (ose episkopin) tonë *(Aksh)*.

Psaltët: Mëshiro, o Zot *(tri herë)*.

Dhiaku: Lutemi edhe për vëllezërit tanë, priftërinjtë, ieromonakët, ierodhiakonët, monakët dhe për tërë vëllazërinë tonë më Krishtin.

Psaltët: Mëshiro, o Zot *(tri herë)*.

Dhiaku: Lutemi edhe për mëshirë, jetë, paqe, shëndet, shpëtim, vështrim, ndjesë dhe falje të mëkateve të shërbëtorëve të Perëndisë, gjithë të krishterëve shpresëtarë edhe orthodhoksë, që banojnë dhe ndodhen në këtë qytet (ose manastir), dhe enoritëve, epitropëve dhe ndihmëtarëve të kësaj shtëpie të shenjtë.

Psaltët: Mëshiro, o Zot *(tri herë)*.

Dhiaku: Lutemi edhe për të lumturit dhe gjithmonkujtueshmit themelues të kësaj shtëpie të shenjtë, dhe për tërë etërit dhe vëllezërit tanë të parafjetur orthodhoksë që prehen me shpresë këtu e kudo.

Psaltët: Mëshiro, o Zot *(tri herë)*.

Dhiaku: Lutemi edhe për ata që sjellin pemë dhe bëjnë punë të mira në këtë kishë të shenjtë dhe të gjithënderuar, që mundohen, që psalin dhe për popullin që qëndron rrotull, dhe pret prej Teje mëshirën e madhe dhe të pasur.

Psaltët: Mëshiro, o Zot *(tri herë)*.

Prifti: *(me zë të lartë)* Se ti je Perëndi mëshirues dhe njeridashës dhe ty ta drejtojmë lavdinë, Atit e Birit edhe Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë e në jetë të jetëve.

Psaltët: Amin.

Anagnosti: Bëna të denjë, o Zot, që këtë mbrëmje të ruhemi nga çdo mëkatë.

I bekuar je, o Zot, Perëndia i etërve tanë dhe emri yt është i himnuar dhe i lavdëruar në jetë. Amin.

Qoftë, o Zot, përdëllimi yt mbi ne, sikurse kemi shpresuar më Ty.

I bekuar je, o Zot, mësomë porositë e tua.

I bekuar je, o Zot, bëmë të mençëm në porositë e tua.

I bekuar je, o i Shenjtë, ndriçomë me porositë e tua.

O Zot, mëshira jote është për jetë, mos i hiq sytë nga veprat e duarve të Tua.

Ty të ka hije lëvdata, Ty të ka hije himni, Ty të ka hije lavdia, Atit e Birit edhe Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë e në jetë të jetëve. Amin.

Dhiaku ose

prifti: Le të plotësojmë lutjen tonë të mbrëmjes ndaj Zotit.

Psaltët: Mëshiro o Zot.

Dhiaku: Përkrahna, shpëtona, mëshirona dhe ruajna, o Perëndi, me hirin tënd.

Psaltët: Falna, o Zot.

Dhiaku: Tërë mbrëmjen të përsosur, të shenjtë, të paqshme dhe të pamëkatshme, le t'ia lypim Zotit.

Psaltët: Falna, o Zot.

Dhiaku: Engjëll paqeje, udhëheqës besnik, ruajtës të shpirttrave dhe të trupave tanë, le t'i lypim Zotit.

Psaltët: Falna, o Zot.

Dhiaku: Ndjesë dhe falje të mëkateve dhe të fajeve tona, le t'i lypim Zotit.

Psaltët: Falna, o Zot.

Dhiaku: Të mirat dhe të dobishmet për shpirttrat tanë dhe paqe për botën, le t'i lypim Zotit.

Psaltët: Falna, o Zot.

Dhiaku: Që të kalojmë në paqe dhe në pendim jetën që na mbetet, le t'i lypim Zotit.

Psaltët: Falna, o Zot.

Dhiaku: Mbarim të krishterë të jetës sonë, pa dhembje, faqebardhë, me paqe, dhe mbrojtje të mirë përpara gjykatores së frikshme të Krishtit, le të lypim.

Psaltët: Falna, o Zot.

Dhiaku: Të Tërëshenjtën, të pacënuarën, të përmbibekuarën, të lavdëruarën Zonjën tonë Hyjlindëse dhe gjithmonë Virgjërën Mari, bashkë me gjithë shenjtorët, duke e kujtuar, - veten tonë dhe njeri-tjetrin dhe gjithë jetën tonë, Krishtit Perëndisë le t'ia parashtrojmë.

Psaltët: Ty, o Zot.

Prifti: *(me zë të lartë)* Se Ti je Perëndi i mirë dhe njeridashës dhe Ty ta drejtojmë lavdinë, Atit e Birit edhe Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë e në jetë të jetëve.

Psaltët: Amin.

Prifti: Paqe në të gjithë.

Psaltët: Dhe në shpirtin tënd.

Dhiaku ose

prifti: Kryet tanë le t'ia ulim Zotit.

Psaltët: Ty, o Zot.

Në këtë kohë prifti lexon pa zë këtë uratë të të ulurit të kryet.

Prifti: *(pa zë)* O Zot Perëndia ynë, që bërë të epen qiejt dhe zbritë për shpëtimin e njerëzisë, hidh syrin mbi shërbëtorët e tu dhe mbi trashëgimin tënd. Se ty gjykatësit të trembshëm dhe njeridashës, t'i ulën kryet shërbëtorët e tu, dhe zverqet e tyre t'i nënshtroan, duke mos shpresuar ndihmë nga njerëzit, por duke patur mëshirën tënde dhe duke

lypur shpëtimin prej teje. Ruaji këta në çdo kohë, edhe në këtë mbrëmje dhe natën që vjen, nga çdo armik dhe nga çdo veprim armiqësor të djallit, dhe nga mendime të kota e kujtime të liga.

(me zë të lartë) Qoftë pushteti i mbretërisë sate i bekuar dhe i lavdëruar, i Atit, dhe i Birit dhe i Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë e në jetë të jetëve.

Psaltët: Amin.

Pastaj kur ka pendarto (bekim i pesë bukëve) psaltët psalin lavdi.....(Dhoksastikon) të Shenjtit dhe Hyjlindësoren (Theotqion) ndërsa prifti me dhiakun, kur ka dhiak, dalin nga Hierorja dhe qëndrojnë në vendin e zakonshëm, duke thënë këto:

BEKIM I PESË BUKËVE (PENDARTO)

Dhiaku ose prifti:

O Perëndi, shpëtoje popullin tënd dhe bekoje trashëgimin tënd. Vështroje botën tënde me mëshirë e dhembshuri. Lartësoje fuqinë e të krishterëve orthodhoksë dhe dërgo mbi ne mëshirat e tua të pasura, me ndërmjetimet e Zonjës sonë të pacënuar Hyjlindëses dhe gjithmonë Virgjërës Mari, me fuqinë e kryqit të çmuar dhe jetëbërës, me mbrojtjet e fuqive qiellore të çmuara dhe të patrup, të nderuarit, të lavdëruarit profetit, pararendësit dhe pagëzorit Joan; të Apostujve të shenjtë të lavdëruar dhe të dëgjuar; të etërve tanë të shenjtë, mësuesve të mëdhenj ekumenikë dhe ierarkëve, Vasilit të Madh, Grigor Theologut dhe Joan Gojartit; patrikëve të Aleksandrisë, Athanasit, Qirillit dhe Joan Përdëllimtarit; të çudibërësve, Shën Kollit Kryepiskopit të Mirës së Liqisë dhe Shën Spiridhonit episkopit të Trimithundës; të martirëve të shenjtë, të lavdëruar dhe mundës të shkëlqyer; të etërve tanë oshënarë dhe hyjprurës, të martirëve të shenjtë të lavdëruar

e të mëdhenj Gjergj Tropeprurësit, Dhimitër Myrovllit, Theodor Tironit dhe Theodor Stratillatit; të hyjprin-dëve të shenjtë dhe të drejtë Joakimit dhe Anës; të shenjtit (të ditës), që lusim sot edhe të gjithë shenjtoreve të tu. Ty të lutemi, o i vetëm i shumëmëshirshëm Zot, dëgjona ne mëkatarët që po të lutemi dhe mëshirona.

Psaltët: Mëshiro, o Zot (*tri herë*).

Prifti ose

dhiaku: Mëshirona, o Perëndi, si pas mëshirës sate të madhe, të Lutemi, dëgjo dhe mëshiro.

Psaltët: Mëshiro, o Zot (*tri herë*).

Dhiaku: Lutemi dhe për Kryepiskopin (*ose* episkopin) tonë (*Aksh*) dhe gjithë vëllezërit tanë më Krishtin, dhe për çdo shpirt të krishterësh të deshpë ruar e të munduar që ka nevojë për mëshirën dhe ndihmën e Perëndisë; për mbrojtjen e kësaj shtëpie të shenjtë (*apo* të manastirit), për psaltët dhe popullin që qëndron rreth e rrotull dhe mirëndrimin e gjithë botës; për mirëqëndrimin e Kishave të shenjta të Perëndisë; për etërit dhe vëllezërit tanë që shërbejnë me frikë përendie; për ata që mungojnë; për ata që udhetojnë në det, në ajrë e tokë; për ata që janë në burgje dhe në rethana të vështira; dhe për vëllezërit që janë në shërbimë të ndryshme; për ata që kujtohen për të varfërit dhe për gjithë ata që presin mëshirat e Perëndisë, le të lutemi.

Psaltët: Mëshiro, o Zot (*tri herë*).

Dhiaku: Lutemi dhe për Republikën e Shqipërisë, qeverinë, ushtrinë dhe gjithë popullin.

Psaltët: Mëshiro, o Zot (*tri herë*).

Dhiaku: Lutemi dhe për mëshirë, jetë, paqe, shëndet, shpëtim, vështrim, ruajtje dhe ndjesë të fajeve të shërbëtorëve të Perëndisë, gjithë të krishterëve shpresëtarë orthodhoksë

që banojnë dhe ndodhen në këtë qytet me gratë dhe fëmijët, për enoritët, epitropët dhe ndihmëtarët e kësaj kishe të shenjtë (*ose* Manastiri) dhe ata që lusin këtë të kremte të shenjtë (*këtu kujton ata që bëjnë pendarton*).

Psaltët: Mëshiro, o Zot (*tri herë*).

Dhiaku: Lutemi edhe për ruajtjen e kësaj kishe të shenjtë, dhe të këtij qyteti (*ose* fshati) dhe të çdo qyteti dhe vendi nga zemërimi, uria, sëmundjet, tërmeti, përmbytja, zjarri, thika, mësymja e të huajve, lufta e brendshme dhe vdekja e papritur; që Perëndia ynë i mirë dhe njeridashës të bëhet i butë, mirëdashëse dhe i tërëgatshëm për të zmbursur çdo zemërim dhe semandje që lëviz kundër nesh dhe të na shpëtojë nga kërcënimi i tij i drejtë që qëndron mbi ne dhe të na mëshirojë.

Psaltët: Mëshiro, o Zot (*tri herë*).

Dhiaku: Lutemi edhe që Zoti Perëndia të dëgjojë zërin e lutjes sonë të mëkatarëve dhe të na mëshirojë.

Psaltët: Mëshiro, o Zot (*tri herë*).

Prifti, duke u përkulur, thotë:

Prifti: Amin. Dëgjona, o Perëndi, Shpëtimtari ynë, shpresa e gjithë anëve të dheut dhe e atyre që ndodhen larg në det; dhe i mëshirshëm, i mëshirshëm tregohu, o Zot, për mëkatat tona dhe mëshirona. Se ti je Perëndi mëshirues dhe njeridashës dhe Ty ta drejtojmë lavdinë, Atit e Birit edhe Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë e në jetë të jetëve.

Psaltët: Amin.

Prifti: Paqe në të gjithë.

Psaltët: Dhe në shpirtin tënd.

Dhiaku: Kryet tanë le t'ia ulim Zotit.

Psaltët: Ty, o Zot.

Prifti:

(me zë të lartë): O i shumë mëshirshëm Zot Iisu Krisht Perëndia ynë, me ndërmjetimet e Zonjës sonë të pacënuar Hyjllindëses dhe gjithmonë Virgjëreshës Mari; me fuqine e Kryqit të çmuar dhe jetëbërës; me mbrojtjet e Fuqive qiellore të çmuara dhe të pa trup; me lutjet e të nderuarit, të lavdëruarit, profitit, pararendësit dhe pagëzorit Ioan, të Apostojve të shenjtë, të lavdëruar e të dëgjuar protokorifenj Petrit e Pavlit dhe të gjithë Apostojve; të etërve tane nder shenjtorër ierarkëve të mëdhenj dhe mësuesve ekumenikë, Vasilit të Madh, Grigor Teologut dhe Ioan Gojartit, të etërve tanë ndër shenjtorët, Athanasit, Qirillit dhe Ioan Përdëllimtarit, patrikëve të Aleksandrisë, Shën-Kollit episkopit të Mirës së Liqisë, Shën-Spiridhonit episkopit të Trimithundës dhe Nektarit të Pendapojës, çudibërësit; të dëshmorëve të mëdhenj, të shenjtë e të lavdëruar Gjergh Trupeprurësit, Dhimitër Mirovllit; Theodhor Tironit, Theodhor Stratillatit dhe Mina çudibërësit; të hieromartirëve të shenjtë Harallambit dhe Elefterit; të grave dëshmore të mëdha, të lavdëruara e të shenjta Theklës, Varvarës, Anastasisë, Katerinës, Qirjaqisë, Fotinisë, Marinës, Parasqevisë dhe Irinit; të etërve të shenjtë, oshënarë dhe hyjprurës të shkëlqyer si asketë; *(të shenjtit te Kishës osë të manastirit);* të Hyjprindërve të shenjtë e të drejtë Ioaqimit dhe Anës; *(të shenjtit të ditës)* që po përkujtojmë sot dhe të gjithë shenjtorëve të tu:

Bëje të mirëpritur lutjen tonë; dhurona ndjesën e fajeve tona; mbulona me hien e krahëve të tu; dbo nga ne çdo armik dhe kundërshtar; paqësona jetën; mëshirona, o Zot, ne dhe botën tënde; dhe shpëto shpirtrat tona si Perëndi i mirë, njeridashës dhe i mëshirshëm.

Pastaj prifti temjanis në të katër anët e Tryezës, mbi të cilën janë vendosur qysh më parë bukët, gruri, vera dhe vaji. Kundrejt priftit qëndron dhiaku në qoftë se ka ose kishëtari me llambadhe të ndezur, në këtë kohë prifti psal «Gëzohu o hirëplotë.....» gjersa të mbarojë temjanisjen.

Prifti: Gëzohu, o hirëplotë Hyjlindëse Virgjëreshë Mari, Zoti, është me ty. E bekuar je ti ndër gratë dhe e bekuar është pema e barkut tënd.

Psaltët: Se linde Shpëtimtarin e shpirtrave tanë.

Gjatë javës së parë pas Pashkës këndohet, në vend të «Gezohu o Hirëplotë Hyjlindëse...», «Krishti u ngjalli...».

Dhiaku: Le t'i lutemi Zoti.

Psaltët: Mëshiro, o Zot.

Pastaj prifti pasi mer bukën në dorë dhe bën mbi të shenjën e kryqit, thotë:

Prifti: *(me zë të lartë)* O Zot Iisu Krisht Perëndia ynë, që bekovë të pesë bukët në shkretërirë dhe me ato nginje pesë mijë burra, Ti beko dhe këto bukë, grurin, verën dhe vajin dhe shumoi këto në këtë qytet (*ose* manastir *apo* fshat) dhe në të gjithë botën tënde; dhe gjithë shërbëtorët e tu besnikë që marrin pjesë nga këto, shenjtëroi.

Se Ti je ai që bekon dhe shenjtëron të gjitha, o Krisht Perëndia ynë, dhe Ty ta drejtojmë lavdinë bashkë me Atin tënd të pa fillim dhe Shpirtin tënd të Tërëshenjtë, të mirë dhe jetëdhënës, tani e përherë e në jetë të jetëve.

Psaltët: Amin.

Pastaj prifti hyn në Hierore duke psalur këtë:

Prifti: Të pasur janë varfëruar dhe janë urëtuar; po atyre që kërkojnë Zotin nuk do t'u mungojë asnjë e mirë.

Kjo përsëritet edhe nga psalti i djathtë dhe ai i majti. Pastaj psalen apostihët nga oktoihu. Kur shenjtë ka lavdi, lavdia dhe tania thuhet nga të shenjtët. Në rast të kundërt lavdi dhe tania thuhet ato të oktoihut, pastaj:

Prifti: Tani përlëshoje shërbëtorin tënd, o Zot, simbas fjalës sate, me paqe, se sytë e mi panë shpëtimin tënd, të cilin Ti e përgatite faqe gjithë popujve, dritë për ndriçimin e paganëve dhe për lavdi të popullit tënd Izrael.

Lexuesi

(Anagnosti): Shenjt Perëndi, Shenjt i fuqishëm, Shenjt i pavdekshëm, mëshirona *(tri herë)*.

Lavdi Atit e Birit edhe Shpirtit të Shenjtë; tani e përherë e në jetë të jetëve. Amin.

Trini e Tërëshenjtë, mëshirona; o Zot, falna mëkatet tona; o Zot i madh, ndjei paudhësitë tona; o i Shenjtë, vështro dhe shëro sëmundjet tona, për emrin tënd.

Mëshiro, o Zot *(tri herë)*.

Lavdi Atit e Birit edhe Shpirtit të Shenjtë; tani e përherë e në jetë të jetëve. Amin.

Ati ynë që je në qiejt, u shenjtëroftë emri yt, ardhhtë mbretëria jote, u bëftë dëshira jote si në qiell ashtu edhe mbi dhe. Bukën tonë të përditshme jepna neve sot; dhe falna fajet tona, sikurse edhe ne ua falim fajtorëve tanë; dhe mos na shtjer në ngasje, po shpëtona nga i ligu.

Prifti: Se jotja është mbretëria, dhe fuqia dhe lavdia, e Atit, e Birit dhe e Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë e në jetë të jetëve.

Psaltët: Amin.

Pastaj thuhet përlëshorja e Ngjalljes, Lavdi e shenjtit po të ketë, e triodhit ose pendikostarit, Tani... Hyjlindësorja (Theotoqion). Në të kremtet e Hyjlindësës (Theomitorike) thuhet përlëshorja e Ngjalljes, Lavdi, përsëritet po ajo dhe Tani...e së kremtes. Në të kremtet e Shpëtimtarit (Dhespotike) këndohet tri herë përlëshorja e së kremtes. Pastaj prifti bën përlëshimin në këtë mënyrë:

Prifti: Urtësi.

Psaltët: Beko, o Atë.

Prifti: Krishti Perëndia ynë që është i bekuar, gjithnjë, tani e përherë e në jetë të jetëve.

E tërëshenjtë Hyjlindëse, shpëtona.

Lavdi më ty, o Krisht Perëndi, shpresa jonë, lavdi më ty. Krishti Perëndia ynë i vërtetë, me ndërmjetimet e Nënës së Tij të pacënuar dhe krejt të papërlyer, me fuqinë e Kryqit të çmuar dhe jetëbërës, me mbrojtjet e Fuqive Qiellore të çmuara dhe pa trup, të nderuarit, të lavdëruarit profetit, Pararendësit dhe pagëzorit Joan, të Apostujve të shenjtë të lavdëruar dhe të dëgjuar; të shenjtit *(të kishës)*, të hyjprindërve të shenjtë dhe të drejtë Joakim dhe Anës, të shenjtit *(të ditës)* dhe të gjithë shenjtorëve, na mëshiroftë dhe na shpëtoftë si Perëndi i mirë, njeridashës dhe mëshiruese.

Me uratat e etërve tanë të shenjtë, o Zot Iisu Krisht Perëndi, mëshirona dhe shpëtona.

Psaltët: Amin.

